

פרשת האזינו וחג הסוכות | הרב אליעזר קשתיאל

הדרך לבניין התורה - העצמת הכיסופים בד'

למהותה של סוכה - 'האסיף' זמן שיא של האדם

¹ בסוף הפרשה מופיע ביטוי מיוחד שה' מצווה את משה לעלות אל הר נבו. 'הַאֲסִיף אֶל-עַמִּיךָ ...'

בסוף ימי צדיקים הם נאספים אל העולם העליון.

'עמיק' - אפשר לומר הצדיקים או עם ישראל.

המהר"ל [פרק ו' בגבורות ה']: הַאֲסִיף - זו גם המשמעות העמוקה של חג האסיף.

עם ישראל רוצים להאסף תחת כנפי השכינה.

בחג הסוכות אנחנו רוצים להיקשר אל ה' חיים.

החיים האמיתיים הם חיי הדבקות.

אדם עוזב את ביתו ואומר שאלו אינם החיים האמיתיים...

האר"י אומר: לולב בגימ' 'חיים'.

בעש"ת ביקשנו הרבה להכתבה בספר החיים ובסוכות מגיעים אל החיים.

בסוכות אנו רואים שיש הרבה ביטויי כיסופים.

'נכספה נפשי וגם כלתה לחצרות בית ה'.' 'ליבי ובשרי ירננו לא-ל חי' - שמחה אדירה הופיעה בסוכות.

בשמחת בית השואבה הופיע הרצון להעלות המים וכל המציאות לה'.

כל ההבנה שלנו בתורה היא תוצאה של הכיסופים לה', דבקות ואהבת ה'.

בשאר חכמות בעולם - רמה אינטלקטואלית מוסיפה חכמה.

וכך אנו רואים בשירת האזינו: ימצאהו בארץ מדבר... יסובבנהו יבוננהו...

ביטויים של קרבה גדולה.

רש"י - יסובבנהו יבוננהו - שם בתורה ובינה.

ובאונקלוס: אשרינון שכינתיה ואלפינון פתגמי אורייתא.

יסובבנהו בענני כבוד - ועל כך חג סוכות.

גדולי ישראל - הישיבה בסוכה בונה את ההבנות בתורה של כל השנה.

בכך התורה היא תורת חיים. ולא רק שכל.

מי שחי את התורה יותר שמח בה ויותר יזדהה עימה וגם יותר יבין.

גדולי ישראל הגיעו להבנות גדולות ברגעי האסיף שלהם.

בימים שבין יום הכיפורים לסוכות - לא מונים את חטאיו של אדם.

צריך לחבר בין הרגשות הגדולים של יום כיפור לשמחה הגדולה באהבת ה' בסוכות - ע"י תורה מעשים טובים.

בסוכה לא מדברים שיחה בטילה ולא שום דבר שאינו דבקות.

שמחת חג ושירים... אנחנו בענני הכבוד!

הרב חרל"פ (ועוד גדולים) לא היה יוצא מהסוכה כלל. יצא רק פעמיים: כדי להקביל פני הרב קוק ולכותל.

יזכנו הקב"ה במזג אוויר נעים שנוכל לשבת בסוכה בנחת.

שבת שלום וחג שמח.

¹ שיכתוב [ערש"ק פרשת האזינו תשפ"ב] - פנימי לא מוגהה